

Ordførere komme ud i Landet og skulle tale om denne Sag, vil det blive disse Ord, de møde. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds kommer ned i sin Valgkreds, vil der være et uskyldigt Barn, som siger disse to Ord, og saa nyter det ikke med alt det Væv og Præk, der stilles op derimod, for disse to Ord ere dem, der ramme det, der netop er Sagens Kerne.

Nu er der for Resten, hvad Fæstningen angaar, en skøn Overensstemmelse mellem det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds og den ærede Krigsminister. Det ærede Medlem er i Aar paa Finansloven med til at bevilge Barakker ude paa Charlottenlund-Fortet. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds bygger i den nordlige Ende af Fæstningen, og den ærede Krigsminister bygger mod Syd nede ved Kalvebod Strand. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds bygger over Jordan, den ærede Minister besørger det underjordiske Arbejde, men i Virkeligheden er der ikke stor Forskel, Maalet er det samme. De begynde i hver sin Ende af Fæstningen, og kunde det lykkes dem at mødes paa Midten, vilde Bahnsons Værk blive færdigt, saa vilde det være udstyret og monteret i krigsberedt Stand. Det kunde være interessant at se, hvorledes det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har forandret sin Opfattelse over for Fæstningen. Jeg skal tillade mig at anføre et lille Citat fra 1895—96, straks da det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds var kommet ind i denne Sal. Han udtalte da følgende om Københavns Befæstning: „Denne Fæstning er bleven til ved det gamle Højres Brutalitet og bleven lovlig ved det ny Højres Forræderi i Fjor.“ De ville se, det var stærke Ord. Mindre end Brutalitet og Forræderi kunde han ikke hæfte paa Modstanderne, naar Talen var om Fæstningen. Han kom den Gang ind som den brølende Løve med hvasse Tænder og skarpe Klør, men Systemskiftet har forvandlet ham, Tænderne ere brækkede ud og Klørerne klippede af. Saa siger han videre i samme Tale: Det er for et nyt Parti som det Venstrepartiet, der staar i Tinget, vanskeligt at vælge den rette Taktik over for Fæstningen. Den ærede Ordfører var i Tvivl om, hvilken Taktik han skulde benytte over for Fæstningen, men han har nu fundet sin Taktik, og det er nøjagtigt at traske i Krigsministerens Hæle, saa at Krigsministerens Ønske ogsaa er det ærede Medlems Ønske. Jeg oplæste det Citat, hvor den ærede

Ordfører siger, at Fæstningen er bleven til ved det gamle Højres Brutalitet og bleven lovlig ved det ny Højres Forræderi, det kunde suppleres f. Eks. ved følgende: Nu holdes den vedlige, udvikles, kompletteres, sættes i krigsberedt Stand ved Venstreformpartiets Lammefromhed.

I denne Sag har man fra flere Sider søgt paa alle mulige Maader at faa os Socialdemokrater til at dele Skylden med dem, der bære den, for at vi ikke skulle rejse en Kritik lige over for dem. Man har ikke undset sig for at anvende et saadant Mittel som at true København. Man har sagt til os, da man ved, at jeg som københavnsk Repræsentant søger at værnie denne Bys Interesser, at hvis jeg ikke vilde gaa med til denne Ordning, kunde jeg være sikker paa, at skulde Sagen ordnes ved Lov, skulde København nok komme til at bløde, saa skulde Københavns Kasse faa Lov til at punge ud. Jeg har sagt til de Herrer: Det vil jeg dog se, før jeg tror det. Jeg vilde betragte det som en ligefrem Pengeafpresning, om man vilde søge at tvinge Københavns Kommune i et Spørgsmaal om at flytte Statens Krudttaarne til at træde til og yde maaske et betydeligt Tilskud. Dette vidner om, hvilken Magt der har været lagt paa at faa Socialdemokraterne over paa den Side, saa at de Herrer kunne have undgaaet Kritikken over den Færd, de her have foretaget sig.

Den ærede Ordfører gør gældende, at jeg ikke tilstrækkelig tydeligt har udtalt mit Standpunkt over for Spørgsmaalet om Krudtets Anbringelse i Fæstningen. Over for den sidste Krudttaarnsaffære, som absolut er den værste, fordi maaske ingen under den første endnu var sikker paa, hvor dette bar hen, har jeg ganske sikkert været tilstrækkelig tydelig. Da det sidste Krudttaarn skulde flyttes, vidste man, at Ministerens Politik var en Politik med dobbelt Bund. Et var at faa Krudtet flyttet, et andet, som skulde kædes sammen dermed, var at faa Fæstningen forsynet med bombesikre Kasematter for Soldaterne. Jeg tror ikke, at de Herrer kunne beklage sig over, at jeg ikke der har været tilstrækkelig tydelig lige over for dem. Alle-rede inden man endnu havde begyndt paa Overenskomsten med Heide, som gik for sig i Rigsdagssamlingen 1902—03, udtalte jeg her ved Finanslovens 1ste Behandling i Oktober 1902 — det kunne de Herrer læse i Rigsdagstidenden — min bestemte Opfattelse af, at Krudtet ikke skulde i Fæstningen, og jeg bebrejdede Ministeren, at han gjorde Forsøg paa at faa det derud.